

ANDER NIEUWS

Wat het Journaal niet uitzond

Deel 1

Janneke Monshouwer

ANDER NIEUWS

Wat het Journaal niet uitzond

Deel 1

2014 © Janneke Monshouwer, Coreline Productions
Een uitgave van Stichting Viva Pachamama
Druk: Pumbo.nl

ISBN/EAN: 978-90-822571-0-6

Dit boek begon ik als een zoektocht naar wat er aan de hand is in de wereld, waarom goede ontwikkelingshulp niet werkt(e), waarom een klein deel van de wereldbevolking welvarend is en een groter deel steeds behoeftiger wordt, waarom onze planeet Aarde nog steeds wordt opengeboord en leeggezogen om er energie uit te persen en waarom er nog steeds vieze kolencentrales worden gebruikt en ook kerncentrales terwijl niemand weet hoe het gevaarlijke atoomafval geneutraliseerd kan worden? Waarom zijn we

niet al lang massaal over op andere energie (uit zonlicht, daglicht, water, wind, enz.). Waarom zijn er ondanks vredesgedachtes zoveel oorlogen? Waarom zijn er zoveel ziektes? Waarom dit en waarom dat. Waarom zijn de meeste idealen van jongeren in de 1960er en '70er jaren -zoals ik- niet gerealiseerd? Waarvoor heb ik dan geleefd als niets beter is geworden? Al die waarom-vragen bleven aan me trekken net zo lang tot ik op onderzoek uit ging om antwoorden te vinden. Het is wel helder: als we de wereld willen verbeteren, wat het gros van de mensheid wil, dan kan dat alleen als we de oorzaak vinden van de problemen. Mijn speurtocht en de resultaten ervan heb ik op een heel eigen manier beschreven, vaak louter de naakte feiten, soms met mijn gevoelens erbij en meestal met mijn spontane droomwensen hoe een situatie verbeterd of een kwestie opgelost zou kunnen worden. De rode draad in deze zoektocht betreft nieuwsfeiten zoals ik die chronologisch in mijn begintijd bij het NOS-Journaal voorgeschoteld kreeg, die diepe indruk op me maakten en waarvan ik nu de achtergronden uitzocht.

Qua inhoud en volgorde maak ik soms onverwachte wendingen omdat ik al onderzoekende en schrijvende bij een later hoofdstuk vaak aanvullende feiten vond en nieuwe inzichten kreeg, die ik dan weer toevoegde. Hierdoor is dit boek een "*weefwerk*" geworden van feiten, aanvullingen en inzichten. Al schrijvende en zoekende drong ik steeds dieper door in de achtergronden. Hierbij stuitte ik op een zich herhalend patroon bij veel wereldschokkende gebeurtenissen, werd het hele achterliggende plaatje steeds duidelijker en kreeg ik door wat ik wilde weten. Tijdens deze zoektocht heb ik alle emoties die bij me oprezen moeten verwerken, zoals angst, verdriet, onmacht en woede. Dat ik lachend op deze foto sta komt omdat ik nu opgelucht kan zeggen: dit werk zit erop. Dat is punt 1.

Bussum, 30 juni 2014

Janneke Monshouwer

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopie, microfilm, geluidsopname, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijfster.

2014 © Janneke Monshouwer, www.andernieuws.eu

Inhoudsopgave

VOORWOORD

1 Nieuwsgaring onafhankelijk? - Vrij Internet - Operatie Mockingbird - CIA en beïnvloeding massamedia en publieke opinie - Creatie Europese Unie	9
2 Nieuw geldsysteem - moord op Kennedy - Vietnamoorlog - Agent Orange Olympische Spelen - chemisch en radioactief afval opruimen	21
3 Indonesië Coup 1965 - Soekarno - Samenwerkende Geheime Diensten Grondstoffen inclusief Olie - Journalistiek	49
4 We Shall Overcome - Rassengelijkheid & Burgerrechten - Martin Luther King - Ku Klux Klan - FBI	71
5 Malcolm X - Slavenhandel - Ontdekking van Amerika - Koloniën Walcheren - Nederland - Excuses en Herstelcomité plus Acties	93
6 Rechten van de Mens - Tempeliers - Kruistochten - Moedergodin - Stop Kindermisbruik - Moderne Helden - Opheffen onderdrukking van Vrouwen	121
7 Opkomen voor onze kinderen - Pedofilie - seksrituelen in de VS en internationaal - Dappere onderzoekers en schrijvers	147
8 Bescherming van het kind - Kinderhuizen - Kerken - Pedofilie-netwerk Corrupte overheden - Uitzoeken tot op de bodem	169
9 Suriname onafhankelijk - Henck Arron - Den Uyl en Jan Pronk - Coup - Desi Bouterse - Hans Valk - Jopie Pengel - Ronnie Rens - Decembermoorden	195
10 Terreur in Suriname en getuigenverklaringen - Helden en Slachtoffers Getuigenissen van nabestaanden - Amnestiewet - Protest	229
11 Dési Bouterse - Ingrijpen Nederland en/of VS? - Ontwikkelingsgelden Suriname, Drugs en CIA - Prins Bernhard - Verborgen documenten	257
12 Ronnie Brunswijk - Sabotage - Henry Kissinger, Operatie Condor - Frits Hirschland - Kolonel Bas van Tussenbroek - Olie en Goud - Toekomst	283
13 Anastasia - Perestrojka - Gorbatsjov - Vikingen en Slaven - Rijk van Kiev Oekraïne - Karl Marx - Berlijnse Muur - Shevardnadze - Dutchbat - Georgië	307

- 14** Val Gorbatsjov - Shevardnadze - Georgië - Gemenebest Onafhankelijke Staten (GOS) - NAVO - Saakashvili - George Soros - WEF - John McCain **339**
- 15** Georgië, Mikheil Saakashvili, Rozenrevolutie - invloed VS, John McCain **357**
en George Soros - Kleurenrevoluties - Oekraïne en MH17 - Vladimir Poetin
- 16** Militaire Dienst, Proefkonijnen - Rechten Militairen en Burgers - Vaccinaties Juiste Voorlichting - Ziekte, Preventie en Gezondheid - Wubbo Ockels **383**
- 17** Militaire Dienst - Proefkonijnen - Experimenten voor Biologische, Psychologische, Chemische Oorlogvoering en op gebied van Straling **405**
- 18** George H. W. Bush CIA Agent - Skull & Bones - Zapata Offshore CIA Cuba - Moord Kennedy - Watergate Schandaal - CIA-Operatie Eagle Claw **431**
- 19** Gerald Ford, Donald Rumsfeld, Dick Cheney, Nelson Rockefeller en Henry Kissinger - George H. W. Bush CIA-Directeur - Safari Club - BCCI bank **451**
- 20** Safari Club - Olie van Iran - Einde Sjah Perzië - Reza Shah - Winston Churchill en "Bridge of Victory" - Khomeini - Struggle voor Soevereiniteit **467**
- 21** Manuel Noriega & George H.W. Bush - CIA - Panamakanaal - Noriega grijpt macht - BCCI bank, Safari Club - Medellín Kartel - Noriega gevangen **477**
- 22** George H. W. Bush - CIA - Sheik Kamal Adham - Saudi Arabië, Aramco Koning Feisal en opvolgers - grootste wapendeal - Thatcher - Prins Bandar **493**
- 23** Saddam Hussein - Safari Club, BCCI Bank - Irak Operation Eagle Clow Iran-Irakoorlog - Rumsfeld & Cheney - Golfoorlog - Einde Saddam **515**
- 24** BCCI Crimibank - Afghanistan, Moedjahedien, Taliban - Safari Club Osama bin Laden - De Grote Leugen over 11 september 2001 - Patriot Act **541**
- 25** Afghanistan Grondstoffen - NAVO, Jaap de Hoop Scheffer, Bush Jr Nederlandse militaire missies - Ahmad Shah Massoud - Hamid Karzai - CIA **561**
- 26** Wereldoorlog tegen Terrorisme - Snipers, Hitmen - Carlyle Group Nederlandse pensioenen - Osama bin Laden opgepakt? Volksverlakkerij? **579**
- 27** Matthew Rothschild - Vervolging en oppakken George W. Bush & medewerkers - Obama, medewerkers, tegenwerkers, CIA - Geheime Diensten **601**

EINDE

Hoofdstuk 1

Nieuwsgaring onafhankelijk? - Vrij Internet - CIA- Operatie Mockingbird en beïnvloeding massamedia en publieke opinie - Creatie Europese Unie

Toen ik er werkte werd altijd beweerd dat het Journaal objectief nieuws bracht. Nu is de grote vraag: Wat is objectief? En een andere vraag: zijn “officiële” persbureau’s objectief? In die tijd bracht het Journaal voornamelijk nieuws dat werd verstrekt door de Nederlandse overheid via ANP en RVD en buitenlandse Westerse persbureaus als UPI, AP, Visnews en Reuters. En dan nog een selectie daaruit. Het nieuws was pro-Amerika, pro-NAVO, pro-Europa, anti-Sovjet en militaristisch. Het NOS-Journaal was de beste vrienden met de Chef Legervoortlichtingsdienst van Defensie, die vaak op het Journaal kwam, met wie ik goed kon opschieten. In die tijd was er natuurlijk sprake van de “Koude Oorlog”. Rusland, China, Noord Korea, Noord Vietnam, Cuba en andere communistische landen werden “zwart” afgeschilderd. Het ging om bondgenootschap met de VS en de NAVO, de wapenwedloop met Rusland, het dreigen met de atoombom, enz. Het Westen moest goed laten voelen wie de sterkste was, zichzelf natuurlijk. Dat werd er via het dagelijks TV-nieuws goed ingehamerd. Dat moesten de journaal-medewerkers en ook de kijkers goed weten. Zoiets heeft natuurlijk grote gevolgen voor de meningsvorming van de bevolking. Meer, ad hoc-nieuws, dat het Journaal uitzond bestond meestal uit verkeersongelukken, branden en rampen. En natuurlijk werd aan koninklijke verjaardagen en openingen aandacht besteed. Dat is voor veel mensen leuk.

Toen ik bij het Journaal werkte vonden grote omwentelingen plaats in de Westerse wereld, iets wat ik daar van zeer dichtbij meemaakte en wat diep in mijn ziel is gegrift: de collectieve opstand tegen de gevestigde orde. Bij het Journaal heerste een enorme teamgeest die ik nooit vergeet. We zaten “bovenop het nieuws” en haalden met de beperkte middelen van toen alle mogelijke toeren uit om nieuws te “coveren” van de Provo’s, een grote stroming anti-autoritaire jongeren, studentenopstanden en de bezetting van het Maagdenhuis, demonstraties voor rassengelijkheid en burgerrechten in de VS, tegen de apartheid in Zuid Afrika, tegen de Vietnamoorlog, de groei van vakbewegingen, de kraakbeweging, beweging voor vrouwenrechten en vrije seks en bevrijding van het kolonialisme/imperialisme. Maar over veel zaken werden weinig achtergronden belicht, verdoezeld of verdraaid zoals in mei 1977 over de Molukse zaak bij de treinkaping, enz. Gelukkig waren er omroepen die er wel aandacht aan schonken als: NTS/NOS-programma, VARA, KRO, VPRO en zeker ook IKON, waar ik na 3 jaar ging werken.

Overstap van journalist naar voorlichter en regeringsfunctionaris. Als ik terugkijk vind ik een interessant fenomeen: de overstap van journalist naar voorlichter en zelfs regeringsfunctionaris, zoals ik zag in Nederland. **Op 3 oktober 1957** las de journalist Coen van Hoewijk (1922-2007), voor het eerst in beeld, het Journaal voor. Dit moment wordt vaak beschouwd als het officiële begin van het Nederlandse TV-Journaal. Coen van Hoewijk werkte tot 1962 bij het Journaal. Daarna verliet hij de TV en werd persvoorlichter van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Hij was de eerste TV presentator/verslaggever/journalist met daarna een hoge functie bij de overheid. In die hoedanigheid had hij toch contact met de pers en het Journaal en had ik veel met hem te maken. Na hem volgden journaallezers, verslaggevers en redactieleden die ik persoonlijk ken, die hoge functies kregen bij de overheid, als Eef Brouwers en Gerard van der Wulp als hoofd RVD, Hans Hillen als Minister van Defensie, Ben Knapen als staatssecretaris in Kabinet Rutte-1. Deze mensen wisten hoe de pers werkt en zo kenden ze het effect van een bepaald bericht. En ik ken natuurlijk journalisten/verslaggevers die als voorlichter (en adviseur) bij ministeries aan het werk gingen. Op die manier ontstaan netwerken waardoor het onafhankelijke en toonaangevende NOS-Journaal minder onafhankelijk was dan we denken. Het Journaal kreeg precies voorgekauwd wat ze moesten brengen als nieuws.

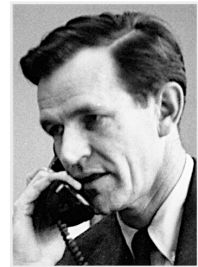
In boeken en op internet komt steeds meer nieuw feitenmateriaal beschikbaar waaruit blijkt dat veel wereldgebeurtenissen anders waren dan ons was voorgehouden. Wat het wereldnieuws betreft is er nu, na generaties, informatie beschikbaar waaruit blijkt hoezeer nieuwsmedia door geheime diensten en het bedrijfsleven worden gemanipuleerd, waardoor er vervalst nieuws naar buiten komt dat over de hele wereld verspreid wordt, met grote gevolgen voor de publieke opinie, het stemgedrag van burgers en regeringsbesluiten.

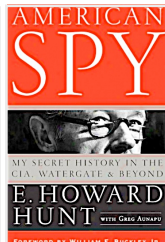
“Operation Mockingbird”: beïnvloeding en manipulatie van internationale massamedia was een geheime en illegale campagne van de “Central Intelligence Agency” CIA in de VS. Dit ging in 1948 van start en was deel van “Office of Policy Coordination”, een uiterst geheime organisatie voor psychologische en paramilitaire actie. Deze geheime CIA-afdeling hield/houdt zich bezig met politieke propaganda, economische oorlogvoering, preventieve directe actie, sabotage, anti-sabotage, ondermijning en/of omverwerping van vijandige regeringen van andere landen, incl. assistentie aan ondergrondse verzetsgroepen. Helaas moet ik zeggen dat dit jammer genoeg allemaal nog steeds gebeurt, misschien onder een andere naam en met andere hoofdrolspelers. Het beïnvloeden van de massamedia en het publiek is altijd doorgegaan, zelfs vervolmaakt door nieuwe apparatuur en sociale media.

Manipulatie van de massamedia kwam tot stand door het werven van eigenaren, uitgevers, (hoofd)redacteuren van sleutelorganisaties of soms alleen een enkele sleutelfiguur. Om “Operatie Mockingbird” binnen de dagbladindustrie van de grond te krijgen werd **Phil Graham** (1915-1963) (foto rechts), mede-eigenaar en uitgever van The Washington Post, aangetrokken door de CIA. Zo werd The Washington Post met Phil Graham, een van de eerste die deelnamen aan dit CIA-programma.

In haar boek **Katharine the Great: Katharine Graham and her Washington Post Empire** beschreef journaliste Deborah Davis “Operatie Mockingbird”. Ook waren “gerespecteerde leden” van de New York Times, Newsweek, Time magazine, CBS-TV Network e.a. media “bezit” van de CIA. Deze nieuwsmedia waren speciaal gekozen omdat ze geacht waren toonaangevend te zijn en hun berichtgeving vaak zonder te verifiëren door andere nieuwsmedia werd overgenomen. Zo ook door internationale persagentschappen die tegen betaling nieuws over de wereld verspreidden. Zo werd de publieke opinie wereldwijd sterk beïnvloed, ook in Nederland en ook bij het NOS Journaal. Deze beïnvloeding of manipulatie vindt op een andere manier, zelfs sterker en op grotere schaal nog steeds plaats.

Meer informatie over “Operation Mockingbird” verscheen pas ± 28 jaar later in de boeken **American Spy: My Secret History in the CIA, Watergate and Beyond** (2007) van ex CIA-medewerker E. Howard Hunt (1918-2007) en het

boek **The Mighty Wurlitzer: How the CIA Played America** (2009) van Hugh Wilford, professor geschiedenis aan de California State Universiteit. Volgens onderzoeksjournalist Alex Constantine in zijn artikel "Mockingbird: The Subversion Of The Free Press By The CIA" werkten in de 1950er jaren voor "Operatie Mockingbird" zo'n **3.000 mensen, die werden betaald door de CIA.**

the mighty wurlitzer
HOW THE CIA PLAYED AMERICA

De journalist **Thomas Braden** (1917-2009) (foto links) **speelde een belangrijke rol in Operatie Mockingbird.** In WO-II werd Braden voor militaire dienst gerekruteerd door het "Office of Strategic Services" OSS, voorloper van de CIA. Daar werd Braden de speciale protégé van de OSS-directeur **William Donovan** (1883-1959) (foto rechts). Onder diens aanmoediging schreef Thomas Braden samen met zijn collega journalist en dienstmaat Joseph Alsop (1910-1989) aan het eind

van de oorlog een journalistiek boek over de OSS. Na WO-II sloot Braden zich aan bij het Journalisten-netwerk "Georgetown Set".

In 1950, bij het begin van de **oorlog met Korea**, kwam Thomas Braden in dienst van de CIA en werd hoofd van de IOD "International Organizations Division", onderdeel van Afd. "Office of Policy Coordination" voor geheime acties en operaties. Hier werkte hij nauw samen met zijn bazen CIA-hoofd **Allen Dulles** (1893-1969) en **Frank Wisner** (1909-1965), hoofd "Office of Policy Coordination". In die geheime functie benaderde Thomas Braden zijn journalistennetwerk, **nodigde journalisten uit om ook voor "Operatie Mockingbird" te werken.** Vele jaren later onthulde Thomas Braden zijn rol in deze gebeurtenissen en vertelde: "Er was geen enkel limiet aan wat de CIA aan geld kon uitgeven. Als de CIA-directeur iemand een geschenk wilde geven, laat ik zeggen, aan iemand in Europa, bijv. een leider van de Arbeiderspartij, stel dat hij zoiets dacht als: deze man kan wel US\$ 50.000 gebruiken, hij werkt hard en doet zijn werk goed, hij kon het hem geven en hoefde er niemand rekenschap van te geven. Er was geen limiet aan het geld dat hij kon uitgeven, geen limiet aan de mensen, die hij kon inhuren en geen limiet aan alle mogelijke activiteiten en besluiten om waar nodig oorlog te voeren: de geheime oorlog. **De CIA is een multinational.** Journalisten waren een doel, vakbonden een speciaal doel, want dat waren activiteiten waaraan communisten het meeste geld uitgaven".

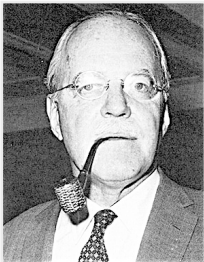

Foto 9 juni 1951: met haar broertje op haar rug staat een Koreaans meisje dat levensmoe is van de verschrikkelijke oorlog in Korea. (Haengju, Korea. Maj. R.V. Spencer, UAF, Navy).

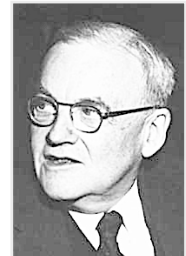
http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Mockingbird,
http://en.wikipedia.org/wiki/Central_Intelligence_Agency,
http://en.wikipedia.org/wiki/Office_of_Policy_Coordination,
http://en.wikipedia.org/wiki/E._Howard_Hunt, <http://en.wikipedia.org/wiki/>

Frank Wisner, http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Mockingbird, http://en.wikipedia.org/wiki/Katharine_the_Great, http://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Braden, http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Mockingbird. Boeken: "Katharine the Great: Katharine Graham and The Washington Post" Deborah Davis 1979 Inst for Media Analysis; 3 druk 1991 ISBN-10:0941781135 -ISBN-13: 978-0941781138, "American Spy: My Secret History in the CIA, Watergate and Beyond" E. Howard Hunt 2007 Turner Publishing Company ISBN-13: 9780471789826, "The Mighty Wurlitzer: How the CIA Played America" Hugh Wilford 2009 Harvard University Press ISBN-10: 067403256X -ISBN-13: 978-0674032569

De samenwerking en de enorm grote macht van de Familie Dulles:

Een grote sleutelfiguur in het perfectioneren van het beïnvloeden en manipuleren van massamedia en bevolkingsgroepen was de invloedrijke Amerikaanse jurist **Allen W. Dulles** (1893-1969). Hij deed dit al vóór WO-II en ook later als hoofd van de CIA van 1953-'61. Dit deed hij in nauwe samenwerking met zijn broer **John Foster Dulles** (1888-1959), jurist, Minister van Buitenlandse Zaken van 1953-1959 en met hulp van hun zus Eleanor Lansing Dulles (1895-1996), econoom, zij werkte 20 jaar in trouwe dienst van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Dit zeer invloedrijke trio oefende enorme macht uit, ook met het omverwerpen van regeringen van Iran tot Guatemala tot Congo, enz. en legde de basis voor de hedendaagse gang van zaken in de nieuwsvoorziening, publieke opinie en wereldpolitiek.

Allen W. Dulles hield persoonlijk toezicht op "Operatie Mockingbird" om mediabedrijven en de publieke opinie te beïnvloeden. In 1953 had de CIA grote invloed op 25 kranten en radio- en TV-netwerken. Die invloed groeide. Een aantal details van Operation Mockingbird kwamen pas jaren

later in 1975 aan het licht tijdens onderzoek en hoorzittingen van het "Church Committee", onder leiding van de VS-Senator **Frank Church** (1924-1984). Naar aanleiding daarvan bracht het Amerikaanse Congres in 1976 in een rapport naar buiten: "De CIA onderhoudt momenteel een netwerk van een aantal honderd buitenlandse personen over de hele wereld, die aan de ene kant inlichtingen verstrekken aan de CIA en aan de andere kant pogingen doen om de publieke opinie te beïnvloeden door gebruik van geheime propaganda. Ook voorzien deze mensen de CIA directe toegang tot een groot aantal nieuwsbladen en tijdschriften, lijsten met nieuwsdiensten en nieuwsagentschappen, radio- en TV-stations, commerciële uitgevers van boeken en andere buitenlandse media-kanalen".

Op basis van de gegevens die hij in 1975 en 1976 kreeg schatte senator Frank Church, jurist en voorzitter van het "Church Committee", dat het **mis-informereren van de wereld de Amerikaanse belastingbetaler zo'n US \$265 miljoen per jaar kostte.**

Maar het mis-informereren van de wereld is nooit gestopt. Nu bijna 50 jaar later werd er gedemonstreerd en kwamen er protesten met: "**de CIA is**

eigenaar van alle belangrijke media". Dit volgens een uitspraak van **ex CIA directeur William Colby** (1920-1996) (foto rechts), die moest terugtreden toen George H.W. Bush hoofd werd van de CIA, met een speciaal doel: om een geheime CIA afdeling op te richten: **de Safari Club**. Hier kom ik later in dit boek uitgebreid op terug.

William Colby is in 1996 dood aangetroffen. Het vermoeden is dat hij is vermoord.

Een uitgave van Stichting Viva Pachamama

Geproduceerd door Coreline Producties

Dit boek **ANDER NIEUWS Deel 1** is het eerste van een **DRIELUIK**. Hierna volgen nog 2 boeken die met dit boek **één geheel vormen**. Ik begon te schrijven als een zoektocht naar wat ik mijn hele leven miste aan juiste informatie via de reguliere media. Na ± 30 jaar werken bij de Nederlandse TV waaronder in de 1960er jaren 3 jaar als productiemedewerkster bij het NOS-Journaal (toen NTS), daarna als freelance invalster tot 1991. Ook als lid van filmteams en later als TV-programma en documentairemaakster zat ik met mijn neus bovenop veel opzienbarende gebeurtenissen en nieuwe ontwikkelingen.

Waar ik mee zat was dat ik op een gegeven moment steeds het idee kreeg dat we er als beschaving niet op vooruit gingen maar achteruit... Ra ra hoe kan zoiets?

Een aantal van mijn TV-leermeesters, zoals **TV-pionier Erik de Vries** (1912-2004), die in 1930 bij Philips in Eindhoven in het Natlab (natuurkundig lab) begon met zenders, TV camera's en test-uitzendingen, drukte mij als jong assistente op het hart dat de TV een prachtig medium is om mensen te informeren en te inspireren t.b.v. het persoonlijk welzijn en het welzijn van iedereen. Zij vonden dat programmamakers zichzelf innerlijk dienden te blijven ontwikkelen om hun taak goed te kunnen doen. Later begreep ik dat dit het ideaal was van een handjevol TV-pioniers. Wat een geluk dat ik zo lang met deze bijzondere mensen kon werken. Naast mijn werk las ik veel, ik deed studies en cursussen. Na een ziekte in 1992 keek ik terug op mijn werk en het medium TV. Toen die pioniers weg waren (met pensioen, gestorven of "weggewerkt") zag ik de TV meer als propagandamiddel voor het welzijn van grote industrieën, m.n. grootaandeelhouders. Het medium was steeds meer overgenomen door economen, commissies en netmanagers. Het meeste persoonlijke was eruit verdwenen.

Dit boek is een deel van mijn zoektocht naar ongekende of ontkende nieuwsfeiten. Mijn conclusie is dat we eenzijdige of verdraaide informatie krijgen en nieuwe geschiedenisboeken kunnen schrijven. Naast feiten en referenties schrijf ik vaak ook mijn persoonlijke mening en gevoelens, waardoor het een, door een vrouw geschreven, ongebruikelijk nieuwsdocument is geworden. Met dit werk wil ik niet zeggen dat ik de wijsheid in pacht heb. Natuurlijk zijn er mensen die veel meer weten of het beter weten dan ik. Hopelijk vullen anderen de feiten aan. Ik geef door wat me zinnig en belangrijk lijkt en waarover ik enthousiast ben. Of alles waar is wat ik zeg: dat moet iedereen voor zich uitmaken. Met de juiste kennis kunnen we veel goeds doen om broodnodige verbeteringen aan te brengen voor het welzijn van onze maatschappij en de planeet waarop we leven.

Jaancke Moushouwer

Zie ook deel 2 en deel 3.

ISBN 978-90-822571-0-6

9 789082 257106